ného v K-ově lékárně a nenáležejícího ku kvalifikovanému lékárnickému pomocnému personálu, při prodeji osudného přípravku odvozovati důvod ručení v neprospěch prvního žalovaného, poněvadž také účastenství W-ovo sotva asi sáhalo přes meze pouze ručních úkonů.

Dále jest nyní také zbytečno, zabývati se bližším rozborem důvodu uvedeného prvním soudem pro ručení žalovaného, kterýžto důvod byl převzat soudem odvolacím a spočívá v to, že Josef K. jest majitelem velkého obchodního podniku, v němž jeho osoba ustupuje při styku s vnějším světem do pozadí a že tudíž pomocné síly, provozující obchod, dlužno pokládati jaksi za pouhé nástroje, jejichž jednání se jeví jako vlastní jednání podnikatelovo. Dovolací soud má za to, že netřeba zaujati k této otázce, týkající se práva na náhradu škody, stanoviska, a to tím spíše, že tato otázka je nejen v theorii a praksi sporna, nýbrž v přítomném případě také ještě jest komplikována skutečností, kterouž ponechaly nižší soudy bez povšimnutí, že totiž lékárny nejsou kupeckými soukromými podniky, směřující pouze k zisku, nýbrž že jsou ústavy veřejnými, byť i v soukromém provozování, sloužícími zdravotnictví, spočívajícími na vědeckém podkladu, státní mocí upravené a kontrolované, v nichž důležitější práce, spojené s větší zodpovědností mohou býti prováděny pouze zvláště kvalifikovanými osobami.

(Rozhod. nejv. soudu ze dne 19. října 1915, č. j. $\frac{\text{Rv II } 519/15}{1}$.) —x.

K udělení prokury jsou oprávněna jen ta výdělková a hospodářská společenstva (družstva), jež jsou kupci plného práva (Vollkaufleute).

Důvody:

Stížnosti dovolací se nevyhovuje, ... rozhodnutí stolic nižších hoví úplně příslušným ustanovením zákonným, zejména §u 13. zákona ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z. a §u 7. uvoz. z. k zákonu obch. Dle §u 13. zákona o společenstvech platí pro družstva, jejichž podniky mají za předmět zcela neb částečně obchody, ohledně kupců vydaná ustanovení zákona obchodního, pokavad zákon o družstvech neobsahuje předpisů odchylných. Dle § 7. uvoz. zák. k zákonu obch. platí však ustanovení zákoníka obchodního o . . . prokuře jen pro ony kupce, kteří z výtěžku ze svého obchodního podniku odváděti mají na roční státní dani výdělkové nejmenší obnos tam uvedený. Z toho, jakož i z té okolnosti, že zákon o družstvech neobsahuje v tomto směru předpisů odchylných, plyne, že jen ona kupecká družstva oprávněna jsou udělovati prokuru, která odváděti mají předepsanou mini-

mální daň. Poukaz stížnosti dovolací na § 61. zákona o spol. s ruč. obm. neobstojí, neboť paragraf tento obsahuje právě ve třetím svém odstavci výslovný předpis, že ustanovení zákonníka obchodního platí pro společnosti s ručením obmezeným bez ohledu na výši daně výdělkové, takže by bylo bývalo zapotřebí právě takového výslovného ustanovení v zákoně o družstvech, aby pro družstva přivoděn byl účinek týž. Ve shodě s ustanovením § 61. odst. 3. zákona o spol. s ruč. obm. jsou též v zákoně o společenstvech s ručením obmezeným obsaženy zvláštní předpisy týkající se prokury (viz § 28., odst. 2.) kdežto zákon o družstvech vůbec se o prokuře nezmiňuje. Ze zákona o skladištích nedá se však pranic odvoditi ani pro právní náhled ve stížnosti dovolací zastávaný, ani proti němu, nehledě ani k tomu, že je vůbec vyloučeno vztahovati obdobně jeho ustanovení na poměry družstev.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 21. září 1915, č. j. $\frac{\text{R II } 607/15}{1}$). —i—

Jaký vliv má používání automobilu na pojištění proti úrazu?

Robert M., jenž si za účelem objednání nábytku zajel dne 9. června 1914 do Prahy, utrpěl na zpáteční cestě následkem neopatrnosti řídiče těžké poškození na těle, jemuž podlehl.

Žaloba jeho dědiců na pojišťovací společnost na zaplacení pojištěné sumy 30.000 K byla obchodním soudem v Praze zamítnuta a vrchní soud zemský pro království České rozsudek ten potvrdil.

C. k. nejvyšší soud dovolání žalobců nevyhověl.

Důvody:

Dovolání, opírající se o dovolací důvody §u 503. čís. 2. a 4. c. ř. s.) je bezdůvodno.

Dle §u 7. odst. 1. a 3. všeobecných pojišťovacích podmínek, jež pro přítomný případ jsou směrodatny, má pojištěný ihned oznámiti společnosti dopisem doporučeným, změní-li během pojištěnosti své povolání, svou živnost nebo své zaměstnání anebo nastanou-li v provozování jeho živnosti neb obchodu, jak je byl ve svém návrhu uvedl, podstatné změny. Má-li změna taková za následek zvýšení nebezpečí úrazu pro pojištěného, jest platiti premii vyšší i přerušuje se ručení společnosti ode dne nastalé změny až do vyhotovení písemného prohlášení společnosti, že vzala změnu na vědomí a že obdržela dodatečnou premii.

Tentýž následek nastává, oddá-li se pojištěný během pojištění sportu, jehož byl ve svém návrhu neuvedl.

Že by ručení žalované společnosti za automobilový úraz, přihodivší se Robertu M. dne 9. června 1914, bylo přerušeno